

ธรรมะ: บุญญพลัง

พุทธอุทยานเกาะกลางน้ำบุญญพลัง จ.กาญจนบุรี

19 ธรรมะ

บทที่ 12.22 ฝรั่งถาม ฉันตอบ-ฝันธรรมชาติ

www.boonyapalang.com

บทที่ 12.22 ฝรั่งถาม ฉันทอบ-ฝืนธรรมชาติ

ฝรั่ง : ฉันทูเรื่อง “ศีล” ในเน็ตของชาวพุทธแล้วไม่ยากนับถือ ศาสนานี้ แม้ข้ามลิตจะเคยอธิบายให้ฉันทฟังมาแล้วก็ตาม นั่นเป็นศีล เป็นข้อระวังของพระ แต่ศีลของชาวพุทธที่ไม่ใช่พระนี่สิ ฉันทูแล้วมันไม่แฟร์ มันเป็นการรื้อถอนสิทธิมนุษยชน เช่น ห้ามฆ่าสัตว์ ข้อที่ห้ามลักทรัพย์นี้ ยังพอว่าและเห็นด้วย

ห้ามนอกใจเมียนี้ ก็พอจะเห็นด้วย แต่ห้ามพูดเท็จ และห้ามดื่มนี้ มันเป็นไปได้ ในเมื่อมนุษย์เรายังต้องอาศัยอยู่กันเป็น สัตว์สังคม สิ่งเหล่านี้ย่อมมีอยู่เป็นธรรมดา ทุกคน ทั่วโลกต่างก็ยอมรับกัน แล้วพุทธศาสนาจะมาห้าม ทำไม ห้ามเพื่ออะไร และทำไมต้องห้าม

พระอาจารย์ : พุทธศาสนาไม่ได้ห้ามอย่างที่แกว่า จีบ!

ฝรั่ง : แล้วนี่ไม่ใช่ข้อห้ามหรือ เห็นในข้อความทางเน็ตนี้ไหม หรือว่าศาสนาอื่นเขาเขียนขึ้นมา แล้วประกาศว่าเป็นศีลของพุทธศาสนา

พระอาจารย์ : จริงอยู่ นั่นเป็นข้อปฏิบัติของชาวพุทธศาสนา แต่ไม่ใช่ อย่างที่แกเข้าใจ

ฝรั่ง : ฉันทเป็นคนนอก เมื่ออ่านดูแล้วเกิดความเข้าใจที่สื่อออกมาจากข้อความที่เขียนยังไง ฉันทก็ต้องเข้าใจ พุทธศาสนาไปตามนั้น จะว่าฉันทไม่เข้าใจได้อย่างไร ก็มันรู้ มันเห็นข้อศีลนี้อยู่ต้งๆ ว่ามันห้าม

พระอาจารย์ : นั่นมันศีลข้อปฏิบัติของคนทั่วไปของชาวพุทธ จริงอยู่อย่าง ที่แกเข้าใจ แต่ความหมายไม่ได้ห้าม อย่างที่แกเข้าใจ แม้แต่ชาวพุทธเอง ก็ยังไม่เข้าใจกันเป็นส่วนใหญ่ นึกว่าห้ามทำอย่างนั้น ห้ามทำอย่างนี้ ตามข้อบัญญัติในเรื่องศีล

ฝรั่ง : ฉันทักจะงงอีกแล้ว ทุกเรื่องที่ฉันทถาม และนำมาจากความเห็นที่ศึกษามาจากหนังสือทางพุทธศาสนา ดูๆ ไป ฉันทกำลังเข้าใจผิดหมด แม้แต่เรื่องศีล 5 ข้อ

ทุกเรื่อง ข้ามลิตอธิบายต่างไปจากที่ฉันทคิดและตีความหมายจากที่เห็น แล้วอย่างนี้คนที่เขาเข้ามาศึกษาพุทธศาสนาจะเข้าใจอย่างไร อย่งไหนถูก อย่งไหนผิด ในเมื่อศึกษาจากตำราที่อ่านมา ซึ่งต่างก็มีตีกริห้อยทำให้เห็นเป็นการันตี ข้ามลิตกลับบอกว่า “นั่นไม่ใช่อย่างที่ ฉันทเข้าใจ” ข้ามลิตกำลังทำลายศาสนา หรือศาสนา มันทำลายข้ามลิตกันแน่ บอกฉันทหน่อย ฉันทเก็บความรู้สึกนี้มาตั้งหลายวันแล้ว

พระอาจารย์ : นี่แกศึกษาพุทธศาสนาแต่ก่อนเก่าแล้วหรือ

ฝรั่ง : ใช่! ฉันมันก็ศึกษาทุกศาสนานั้นแหละ ทีเบตฉันก็ไป อินเดียฉันก็ไป ไม่เห็นใครพูดให้ฉันฟังอย่างชำลิตซึกคน ทุกๆ ที เขาก็คิดกันอย่างที่ฉันคิดนี่แหละ ไม่เหมือนที่ชำลิตซึกให้เห็น แต่ฉันก็ยอมรับ ในหลักการตามเหตุและผลที่ชำลิตซึก ว่าเป็นเช่นนั้นจริงๆ มันเป็นอีกมุมมองหนึ่งที่ฉันยังไม่เคยรู้

และศึกษาไม่ถึงอย่างชำลิตซึกว่า และฉันเอง ยังเข้าใจว่า พระทุกคนในพุทธศาสนาต้องรู้เหมือนๆ กัน จึงจะมาเป็น พระได้ เหมือนอย่างทางคริสต์ศาสนาหรือทาง อิสลาม นักบวชของเขาจะรู้คล้ายๆ กันหมด พูดกัน เรื่องเดียวกับในไบเบิ้ล ฟังง่าย ถ้าเรามีหนังสือใน แนวที่เขาสอนเล่มเดียว ทุกอย่างเหมือนกันหมด

แต่พระอย่างชำลิตซึก “ไม่ใช่” ฉันเคยพูดคุยกับพระมาหลาย ทีในทีเบต ในจีน อินเดีย และกำลังจะเข้าไป เวียดนาม ลาว และพม่า ทุกคนพูดอย่างที่ฉันอ่านมา แต่ชำลิตซึกแย้งความคิดที่ฉันศึกษาทุกเรื่องทุกข้อ ฉันจึงไม่เข้าใจและมั่นใจในสิ่งที่ฉันรู้ ฉันเห็นอีกต่อไป... แต่ว่า! มันก็จริงอย่างที่ชำลิตซึกพูด มันมีอีกหลายมุมที่ฉันยังไม่รู้

พระอาจารย์ : นี่แสดงว่า ทุกวันที่แกอยู่กับฉัน แกมาหลอกถามฉันนะสิ

ฝรั่ง : ไม่ได้หลอกถาม เพียงแต่อยากถามว่า เพราะอะไร และทำไม จึงเป็นไปอีกอย่างตามที่เคยเข้าใจ ฉันเคยคุยกับบาทหลวง คาทอลิก เขาก็อธิบายตามหลักของคำภีร์ไบเบิ้ล ไม่ได้มีข้อแยกย่อยใน ส่วนที่ต้องไปทำความเข้าใจอย่างมากมาย อย่างที่ชำลิตซึกอธิบายใน เรื่องของพุทธ

พระอาจารย์ : ฉันอธิบายในส่วนที่แกไม่เข้าใจ และความจริงที่แกมองไม่เห็น จากสิ่งที่แกเห็น เพื่อให้แกมองความจริงในด้านที่เป็นส่วนลึกของความจริงที่ตาแกเห็น สำหรับฉันไม่ใช่ เรื่องแปลก แต่แกมันแปลก ที่แปลกเพราะแกไปยึดมั่น ในภาษาที่เขียน ตามความหมายและความเข้าใจของแก แกมอง สรรพสิ่งในวัตถุ บุคคล เพียงด้านเดียว หรือไม่ก็ด้าน แต่แกไม่เข้าไป หยั่งรู้ในด้านที่แกมองไม่เห็น

เพราะนี่ว่ามันไม่มี มันคงตื่นอยู่แค่นั้น ไม่ได้ลึกลงว่ามันสมองของแกที่มองเห็นและเผ่าคิด นั่นแหละ แกยึดมั่น ในสิ่งที่รู้ ในสิ่งที่เห็น โดยไม่ยอมปล่อยวาง ยอมรับในความคิดหรือ มุมมองอีกด้านหนึ่งที่ไม่เคยรู้ ความต้านทานทางความคิด และลัทธิก็เลยเกิด ความสงสัยก็เลยมี เพราะคิดว่าตัวเองนะแสนเก่งแสนฉลาด

ทั้งๆ ทีในความเป็นจริง เป็นความฉลาดที่เดินอยู่บนทางโง่สุดๆ ด้วยไม่ยอมรับความเป็นจริงในอีกหลายๆ ด้านที่มันมีอยู่อย่างซ่อนเร้น ตามรู้ ตามเห็นยาก คิดว่ามันคงตื่นตันอยู่แค่นั้น ไม่มีลึกลงกว่านั้นแล้ว แกหยั่งถึงที่สุดของ ความรู้แล้ว เพราะอ้างตำราที่มันเขียน คนเช่นนี้ยังโง่อยู่ ยังหาความฉลาดในด้าน ความจริงไม่ได้ เป็นแค่ฉลาดอย่างโง่ๆ เท่านั้นเอง

ฝรั่ง : โดนคำอีกแล้ว.... ซ้ำมติดนี้ปากจัดจริงๆ ฉันทเองยังไม่ได้บอกว่าฉันค้านความเป็นจริงอีกด้านที่ซ้ำมติดชี้แนะอธิบาย เพียงแค่บอกว่า มันไม่ได้เป็นไปอย่างที่ฉันคิด อย่างที่ฉันศึกษามา มุมมองของซ้ำมติด เป็นอีกมุมมองหนึ่ง ที่ฉันยังไม่เข้าใจ ฉันทจึงแปลกใจว่า ในเมื่อพุทธศาสนาสอนเร้นอะไรๆ ที่เป็นจริงถึงขนาดนี้ ทำไมจึงไม่มีใครเขียนตำราอธิบายมุมมองในอีกหลายๆ ด้านออกมาให้รู้ให้เห็น

พระอาจารย์ : ในตำราที่แกอ่าน ที่แกศึกษา เขาก็ชี้ให้เห็นอย่างที่ผมชี้แนะแหละ แต่แกผู้ศึกษาตีความหมายไม่แตก ไม่กระจ่างเอง อย่าไปโทษใครให้มันมั่ว

พุทธศาสนา หมายถึงศาสนาแห่งปัญญา เป็นศาสนาที่เข้าไปถึงหลักของความเป็นจริงของสรรพสิ่งที่เกิดขึ้นมาบนโลก ทำความเข้าใจตรงๆ ถึงกฎธรรมดาในธรรมชาติที่มีที่เป็น ให้เข้าใจถึงความสืบเนื่อง สืบต่อ จากสิ่งหนึ่งมี อีกสิ่งหนึ่งถึงจะมีขึ้นมาได้ ตามกฎของมีเหตุ ย่อมมีผล และผลนั้นเมื่อมีการสืบต่อก็จะกลับกลายเป็นเหตุ ก่อให้เกิดผลเกี่ยวเนื่องกันเป็นลูกโซ่ต่อๆ กันไปไม่มีที่สิ้นสุดหรือจะรู้ว่า มันเริ่มต้นตรงไหน

ศาสดาของฉันท พระองค์ท่านได้ ยกเอาความจริงเหล่านี้มาชี้แนะด้วยปัญญายังของมวลมนุษยชาติ ที่สะสมต่อๆ กันมา เป็นวิวัฒนาการ สืบเนื่องของความทรงจำแห่งจิต นับเป็นเวลาไม่ได้ของความเป็นสัตว์โลกและมนุษย์ ซึ่งแกยอมไม่มีวันจะเข้าใจความเป็นมาในสิ่งที่ชาวพุทธเชื่อในพระพุทธรองค์ เพราะแกยังไม่มีศรัทธา และฉันทเองชี้แจงอธิบาย

ฉันทเป็นแค่พระสงฆ์องค์เล็กๆ ความรู้ตื้นๆ ได้ทำความเข้าใจ ได้เพียงเล็กน้อย ในคำสั่งสอนชี้แนะจากพระพุทธรองค์ แกยังงงและ ยอมรับในคำอธิบาย ว่าแกยังงงอยู่มาก ฉันทนั้น แกก็จงถามและฟังอย่าง ใคร่ครวญด้วยปัญญาของตัวเองสิ ว่ามันใช่หรือไม่ใช่ ในสิ่งที่ฉันทพูด ถ้าไม่ใช่ ก็ให้แกแย้งขึ้นมาอย่างที่ผมทำอยู่ คำแย้งของแก หากฉันทตอบ หรืออธิบายไม่ได้ แกค่อยหัวเราะเยาะพุทธศาสนา ว่ามันมีแค่นี้เองหรือ แกอย่าเพิ่งมาค้าน ยอมรับหรือไม่ยอมรับด้วยกำลังใจที่มันโง่ๆ อยู่

ปัญญาที่แกมี ที่แกรู้ ทางพุทธเขายังไม่เรียกว่า “ปัญญา” ภาษาพระเจ้าเรียกว่า “เฉโก” เป็นแค่ความจำเป็นสัญญาที่มีมาจากการพบ การเห็น ทางตา ทางหู ก็รู้แบบพวกสัตว์ทั่วๆ ไปนั่นแหละ ไม่แตกต่างกัน แยกความจริงกับสมมุติไม่ ออก มนุษย์บางจำพวกจึงต้องอาศัยมนุษย์อีกจำพวก มาเคาะกะโหลกให้ มันถึงจะสร้างขึ้นมาบ้าง ไม่เช่นนั้น มันก็หนา ก็ทึบ ปิดบังความจริงที่ควรรู้ ที่ควรเห็นตามความเป็นจริงของธรรมชาติที่มี ที่เป็น แกเองก็เป็นเช่นนั้น เหมือนอีกหลายๆ คนที่ฉันทเคยเจอ

ความสงสัยของแกกับคนพวกนี้ไม่ต่างกัน เป็นความรู้และ คำถามของเด็กๆ ที่ถามผู้ใหญ่ เด็กจะถามยังไง ยากแค่ไหน ผู้ใหญ่ก็ตอบได้ เพราะผู้ใหญ่ก็เคยเป็นเด็กๆ มาก่อน สำหรับเรื่องพุทธศาสนา แกยังเด็กอ่อนอยู่จิบ

ฝรั่ง : เอา...เอาเข้าไป ปากชำมติดนี้ เผ็ดกว่าแกงที่ฉันกลัวอีก ตอนนี้นั่นเองก็เข้าใจอยู่หรือในสิ่งที่ชำมติด พุด ฉันแย้งด้วยความอยากรู้ ฉันผิดด้วยหรือ ฉันศึกษา ฉันรู้มาอย่างไร เมื่อมีโอกาสได้ซักถามจริงๆ จากเจ้าของ ที่นับถือศาสนาอยู่ ก็ต้องหาเหตุผลมาลบล้างข้อโต้แย้งในใจ ที่เกิดที่มีในความคิดของฉันสิ ! จะมาให้ฉัน เชื่อแต่ส่วนเดียวได้อย่างไร ในเมื่อยังมีอีกหลายส่วนที่แปลกไปจากสิ่งเดียวกันที่ฉันรู้ รีชำมติดจะว่าอย่างไร ตกลง ชำมติดอธิบายเรื่องศีลมาซิ ว่าทำไมพุทธศาสนาจึง ห้ามอย่างนั้น ห้ามอย่างนี้ แต่ชำมติดบอกว่า “ไม่ได้ห้าม”

พระอาจารย์ : ที่ฉันบอกว่าไม่ได้ห้าม ก็เพราะว่าศาสดาของฉัน ท่านกล่าวมาในคำภีร์ที่จำสือๆ ต่อๆ กันมาว่า “ตถาคตเป็นแค่ผู้ชี้แนะ” คำว่า “ตถาคต” ก็คือ องค์พระศาสดาที่ฉันนับถืออยู่ ในเมื่อเป็นผู้ชี้แนะ พระองค์ ท่านจะมาทรงห้าม ได้ยังไง มันจะแย้งกันอยู่ในที่ ใครจะคิดยังไง จะว่ายังไงก็ตามที่เหอะ ฉันเชื่อของฉันว่า ท่าน ไม่ได้ห้าม และหากพระองค์ท่านห้าม มันก็จะ เกิดปัญหาอย่างที่แกเข้าใจอยู่นี้แหละ ว่าเป็นการริดรอน สิทธิมนุษยชน จากคนที่ไม่มีศาสนาอย่างแกว่า ฉันจึงยืนยันว่า ไม่ทรงห้าม

ฝรั่ง : แล้วข้อศีลนี้ เขาเขียนว่า ห้ามทำอย่างนั้น ห้ามทำอย่างนี้ ศาสดาท่านไม่ได้ห้าม แล้วใครมันเป็นคนห้าม หรือเขียนมั่วขึ้นมาเอง

พระอาจารย์ : พุทธศาสนายืนยาวมากกว่าศาสนาใดๆ ในโลก ความเข้าใจต่างๆ ย่อมบิดเบือนไปตามกาลเวลา หากมีการห้าม ก็ห้ามประเภทที่ เรียกว่า ภาษาธรรม ไม่ใช่เข้าใจอย่างภาษาโลก แต่คนเรารุ่นหลังๆ มักปนเป รวมความหมายกันมั่วไปหมด เลยเข้าใจยาก

ฝรั่ง : แล้วจะให้คนทั่วไปเข้าใจอย่างไร ในเมื่อภาษาก็เป็นเครื่องหมายการสื่อสารทางความคิด ออกมาเป็น ภาษาเขียน เมื่อเขียนออกมาอย่างนี้ ก็เข้าใจอย่างนี้ จะให้เข้าใจอย่างไรอีก

พระอาจารย์ : ฉันจึงบอกว่า มันมีการบิดเบือนไปจากความหมายแห่งเจตนาเดิมหลายๆ อย่างมันขัดแย้ง กันเองและไม่ตรง เพราะคนเขียนไม่ใช่ศาสดาของฉันเป็นผู้เขียน เขาท่องเขาจำกันสือๆ ต่อๆ กันมา และมีการแก้ไข เปลี่ยนแปลงกันมาหลายต่อหลายครั้ง ฉันเองแม้จะเป็นสงฆ์อยู่ใน พระพุทธศาสนา แต่ฉันก็เชื่อว่า จะเชื่อไปซะหมด ต้องตรง ต้อง ใคร่ครวญ ใช้เหตุผลประกอบกันหลายอย่าง จึงได้เข้าใจได้บ้างว่า

“บางอย่าง มีความหมายไปทางโลก บางอย่าง มีความหมายไปทางธรรม”

และอย่างเดียวกัน มีความหมายไปทางโลกก็ได้ ทางธรรมก็ได้ ซึ่งมีอยู่มาก เวลาหนึ่งความหมายนั้นๆ อาจจะ ใช้ แต่พอกาลผ่านไป ความหมายนั้นๆ เปลี่ยนแปลงไปซะแล้ว ตามความคิดของผู้คนที่ไหลไปตามกระแส แห่งวัตถุ ยึดวัตถุเป็นหลักในการดำเนินชีวิต ความจริงอีกด้านหนึ่งจึงโดนกลบกลืนไป แล้วยึดยึดในสิ่งนั้นๆ ว่าไม่ใช่ ไม่มี เลื่อนลอย ยาก อธิบาย โบราณและล้ำสมัยไปซะแล้ว

พุทธศาสนา เป็นศาสนาแห่งปัญญา ซึ่งให้มองอีกด้านหนึ่งที่ เป็นความจริง จากการลืมนเลือนหลงผิดของมวลมนุษย จะมึศาคดาของฉันหรือไม่มีก็ตาม สิ่งเหล่านี้ันเป็นความจริงก็ยังคงมี อยู่คู่กันมาอยู่อย่างนั้น เพียงแต่ไม่มีมนุษย์หน้าไหนไปมองเห็นมันเอง ที่เห็นก็เห็นกันแต่เปลือก ไม่เห็นความเป็นจริงที่ละเอียดลงไปข้างใน

ศีล อันเป็นข้อห้ามทางพุทธศาสนา ที่แกเข้าใจว่าห้าม ก็เช่นกัน ความเป็นจริงอีกด้านเขาไม่ได้ห้าม แต่มนุษย์เรา แม้จะเป็นชาวพุทธ ต่างก็มีความคิดเห็นไม่เท่ากัน แต่เพื่อให้เกิดความสุขความสงบ แห่งสังคม จึงใช้คำว่าห้าม ตามที่แกเข้าใจ เพื่อให้ทำใจไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเป็นความเห็นเปลือกๆ ไม่ใช่เจตนาเดิมที่ศาคดาของฉันได้กล่าวไว้

ฝรั่ง : แล้วศาคดาของซำมลิตกล่าวว่ายังไง แล้วรู้ได้ยังไงว่าเป็นคนกล่าว ในเมื่อกาลเวลาผ่านไปตั้ง 2,500 กว่าปี

พระอาจารย์ : ศาคดาของฉันท่านจะกล่าวหรือไม่กล่าว ไม่สำคัญ สำคัญตรงเจตนาที่มีมาในตัวอักษร และตัวอักษรเหล่านี้ แต่ละคนก็แปลความหมายแตกต่างกันออกไปตามเหตุและผลของแต่ละคน ซึ่งก็ถูก ทั้งนั้น เพื่อมุ่งหวังให้ผู้คนมุ่งไปสู่การทำความดี ไม่ได้แปลเป็นเจตนาเพื่อให้อำนาจความชั่ว

ฝรั่ง : ซำมลิตพูดได้ดี เมื่อเป็นเช่นนี้ ในความหมายของข้อศีล ซำมลิตเข้าใจว่ายังไง แปลออกมาให้ฉันเข้าใจหน่อย ที่บอกว่าศีลเป็น ข้อห้าม แล้วกลับมาบอกว่าไม่ห้าม มันไม่ห้ามอย่างไร

พระอาจารย์ : จีบ! ถ้ามีคนมาทำร้ายแก มาโกหกแก หรือมาขโมยของๆ แก ที่แกรัก ที่แกหวง ที่แกชอบ แกรู้สึกเป็นสุขหรือเป็นทุกข์ล่ะ

ฝรั่ง : เป็นทุกข์สิ ใครมาโดนทำแบบนั้นเข้ากับตัว มันก็ไม่ชอบใจกันทั้งนั้นแหละ

พระอาจารย์ : เมื่อเป็นทุกข์ แกไม่ชอบใจ แล้วแกไปกระทำอย่างนี้กับคนอื่น เขาจะรู้สึกยังไง

ฝรั่ง : เขาก็คงทุกข์ ไม่ชอบใจเหมือนกัน

พระอาจารย์ : แล้วควรหรือไม่ ที่จะไปทำเช่นนี้กับคนอื่น

ฝรั่ง : ไม่ควรอ้อ ฉันเข้าใจแล้ว ซำมลิตจะบอกว่า เราไม่ชอบยังไง เขาก็ยอมไม่ชอบใจอย่างนั้น ไซ้ไหม ฉันรู้นะ

พระอาจารย์ : แล้วแกคิดว่ายังไงละ คนที่โดนคนอื่นกระทำเอา ตัวเองไม่พอใจ แต่ที่ตัวเองไปทำคนอื่น กลับยินดี กลับพอใจ แกว่ามันเลวหรือดี

ฝรั่ง : เลว...!

พระอาจารย์ : แกเห็นอยู่อย่างนี้ แกอยากเป็นคนเลวไหมละ จีบ

ฝรั่ง : ไม่ละ ฉันทไม่อยากเป็นคนเลว และเห็นด้วยอย่างที่ว่าชามลิตพูด เราไม่ควรทำร้ายใคร

พระอาจารย์ : นั่นแหละจีบ นั่นละมนุษย์ที่มีศีล นี่คือศีลใน ความหมายของพุทธศาสนา ฉันทชี้ให้แกเห็น แกเป็นผู้รู้เอง ตอบเอง เห็นเอง ว่ามันเลว เป็นความชั่ว ซึ่งแกเองก็ไม่ต้องการเป็นคนชั่วคนเลว แกทบทวนดูให้ดี ว่า ฉันทห้ามแกไม่ให้ทำเลวตรงไหน ฉันทห้าม แกทำร้ายคนอื่นหรือเปล่า จีบ

ฝรั่ง : ไม่ได้ห้าม

พระอาจารย์ : แล้วแกตอบได้ไงว่า การทำร้าย การเบียดเบียนผู้อื่น หรือขโมยของผู้อื่น เป็นความเลว

ฝรั่ง : ก็ชามลิตชี้บอก ใครก็คิดได้ เขาทำเราๆ ไม่ชอบ เราทำเขาๆ ก็ไม่ชอบเหมือนกัน

พระอาจารย์ : เห็นไหม แกตอบเองนะว่า ใครๆ ก็คิดได้ โดยการชี้แนะ ไม่ได้ห้าม ไม่ได้ให้ใครทำเลวโดยการทำร้าย เบียดเบียน หรือขโมยของๆ ใคร

คราวนี้รู้หรือยังว่า ข้อศีลที่แกรู้มาโดยเจตนาเดิม ไม่ได้เป็นข้อห้าม เป็นแต่เพียงแค่ข้อชี้แนะ และทุกๆ ข้อ ย่อมเป็นเช่นนั้น ในข้อศีลนั้น สำหรับชาวพุทธ หากใครไปฝืนทำ ก็เท่ากับว่าเป็นผู้ที่ไม่มีความดี คนไม่มีความดีก็คือคนเลว ฉะนั้นหากไม่อยากเป็นคนเลว สำหรับคนทั่วไป ก็แค่ทำใจรักษาเหตุแห่ง 5 ข้อนั้น ให้เป็นปกติของชีวิตประจำวัน ชีวิตเขาก็จะมีสุข คนอื่นก็จะมีสุข เพราะสังคมไม่มีคนเลว แกเห็นด้วยไหม จีบ

ฝรั่ง : โอ้ ...ซัดปะ เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง มนุษย์เราถ้าต่างคนต่างก็มีศีล ความเดือดร้อนย่อมไม่มี เพราะไม่มีใครยอมเป็นคนเลวไปทำร้ายใคร ต่างคนต่างอยู่กันไป ไม่ต้องระแวงระวังตัว นี่เป็นโลกที่มีความสุขขณะนี้ เหมือนลัทธิคอมมิวนิสต์เลย ทุกคนเสมอภาค ไม่มีใครทำเลว ทุกคนทำงานดูแลเลี้ยงครอบครัวและองค์กร ให้ดำเนินไปอย่างมีความสุข

พระอาจารย์ : ถ้าลัทธิของแกทำให้คนมีความสุข ทำไมตอนนี้ถึงแตกกระจาย รวมกันไม่ติดละ

ฝรั่ง : ก็.....มันมีความขัดแย้งทางด้านความคิดและผลประโยชน์ของผู้เฝ้าบางคน

พระอาจารย์ : แสดงว่าไม่มีศีล

ฝรั่ง : ถ้าศีลอย่าง 5 ข้อที่เป็นข้อห้าม เราไม่มี ไม่ได้ตั้งเป็นกฎ แต่ศีลที่ข้ามลิตอธิบาย ไม่ทำร้ายซึ่งกันและกัน นั้น เรามี และสั่งสอนกันตลอด สิบๆ ต่อๆ กันมาเป็นประเพณี เป็นวัฒนธรรมของพวกเรา

พระอาจารย์ : นั่นเป็นศีลในทางความหมายของชาวโลก ของคนดีทุกๆ ไปอย่างชาวโลก ไม่ได้เข้าใจและเห็นชัดในหลักของความเป็นจริง อันต่อเนื่องจากศีล

ฝรั่ง : ฉันทักขงอีกแล้วมันยังมีอะไรซ่อนเร้นอีกรึ ในหัวข้อศีล

พระอาจารย์ : มี ...และมีต่อเนื่องอีกมากมาย ตามเหตุและผล แต่อยู่ในเชิงของพุทธศาสนา คนนอกศาสนา เข้าใจยาก เหมือนแก่ที่เข้าใจพุทธยาก แม้แต่ชาวพุทธก็เชื่อว่าเข้าใจกันง่ายๆ ฉันทักขงอธิบาย มันยาว และ เหนื่อยเปล่า

ฝรั่ง : ตรงนี้แหละ ที่ฉันทักขงศึกษาในแง่ลึกของพุทธศาสนา สำหรับศีล 5 ข้อ ฉันทักขงจะเข้าใจแล้วละ ฉันทักขงไปเถียงกับเพื่อนศาสตราจารย์ของฉันทักขงว่า พุทธศาสนาเขาไม่ได้ห้าม เจตนาเดิมของเขาเป็นเพียงแค่ชี้แนะให้เป็นคนดี หยั่งจี้ เรื่องศีลของชาวพุทธ ฉันทักขงเข้าใจถูกไหม

พระอาจารย์ : ก็โอเค....พอจะเข้าแนวบ้าง ตกกลางแกมีศีลหรือไม่มีศีล จีบ

ฝรั่ง : มีศีล 5 ฉันทักขงมีครบ ฉันทักขงไม่ใช่คนเลว

พระอาจารย์ : แล้วแกไปตกปลาแรดทำไม

ฝรั่ง : ปลาฉันทักขงเป็นอาหาร ไม่ใช่ทำร้ายคน ไม่ได้เป็นคนชั่วจริงไหม

พระอาจารย์ : นี่ก็ยังไม่เลว

ฝรั่ง : กับสัตว์ก็ถือว่า เลว ด้วยรึ

พระอาจารย์ : เลว....แต่ยังเลวน้อยกว่าทำร้ายคนด้วยกัน

ฝรั่ง : ต่อไป ฉันจะไม่ทำร้ายสัตว์

พระอาจารย์ : ก็ยังเลว

ฝรั่ง : อ้าว....แล้วจะทำอย่างไร ถึงไม่เลวล่ะ

พระอาจารย์ : รักษากำลังใจ คือ ความคิด ไม่ยอมกระทำชั่วทุกอย่างที่คนเขาสมมุติกัน

ฝรั่ง : โน้วคนเรานั้นก็ต้องมีการทำชั่วกันบ้าง เช่น การพูดโกหกเมียเล็กๆ น้อยๆ

พระอาจารย์ : ฉันไม่ได้หมายถึงรายละเอียดขนาดนั้น เพียงแต่อย่ากระทำ ให้ผู้อื่นเดือดร้อน และตัวเราก็เดือดร้อน รวมทั้งสัตว์ บุคคล สิ่งของ เราต่างก็รักษาชีวิตของเราไปตามหน้าที่ อย่าไปยึดเยียดความรู้สึกของเราให้ผู้อื่นรับ

ฝรั่ง : แล้วถ้าฉันไล่คนงานในบริษัทฉันออกไป เพราะเขาทำผิดล่ะ ฉันผิดศีลไหม

พระอาจารย์ : ถ้าไม่ใช่เป็นการกลั่นแกล้ง มันก็ไม่ผิด เพราะทุกชีวิตก็ต้อง มีกฎเพื่อจะต้องรักษากันอยู่แล้ว แหกคอกไม่ได้เมื่อรวมหมู่กันอยู่

ฝรั่ง : ถ้าฉันตีลูกล่ะ

พระอาจารย์ : ก็เหมือนกัน อยู่ที่เจตนา หากเราเจตนาดี ก็ไม่ผิดศีล เจตนาชั่ว ทำอะไรถูกต้องแค่ไหนก็ผิดศีล เมื่อผิดศีลก็ยอมเป็นคนชั่ว

ฝรั่ง : แล้วชำมติดเป็นคนชั่วหรือคนดี

พระอาจารย์ : แกคิดว่าฉันดีหรือชั่วล่ะ

ฝรั่ง : ชำมติดตอบมาก่อนสิ

พระอาจารย์ : ก็คำตอบอยู่ในใจแกแล้วนี่ จะให้ฉันตอบทำไม

ฝรั่ง : แหม...จริงๆ เลย ไม่เคยยอมจนแต้ม

พระอาจารย์ : แล้วแกเป็นคนดีหรือชั่วล่ะ จีบ

ฝรั่ง : ชำมลิตคิดว่าฉันเป็นคนชั่วหรือดีล่ะ

พระอาจารย์ : แกย้อฉันหรือ

ฝรั่ง : ไม่ได้ย้อ ตอบมาสิ เพราะคำตอบย่ออยู่ในใจของชำมลิตอยู่แล้ว

พระอาจารย์ : คนเลว....และเลวอย่างชั่วช้า ไอ้บ้า จ๊กแร้เหม็น

ฝรั่ง : โน้วไม่ใช่ ฉันไม่ใช่คนเลว ฉันเป็นคนดี ชำมลิตอย่ามาว่าฉัน ชำมลิตคิดผิด

พระอาจารย์ : นั่นแหละคำตอบที่แกถามฉันเพราะแกรู้ที่อยู่ในใจอยู่แล้ว ยังเสือกถามอีก

ฝรั่ง : ชมออกจากปากหน่อยก็ไม่ได้ คบยากจริงๆ พระหัวเหม่งๆ คนนี้ แล้วตีมีสุราละ มันจะไปทำร้ายใครคนไหนไม่ทราบ มันเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคลที่จะทำ และใครๆ ก็สามรถทำกันได้ ไม่เดือดร้อนใคร ไม่ได้ไปขโมยเงินใครมาซื้อกิน

พระอาจารย์ : ศีลทุกข้อ ฉันบอกแล้วไงว่า ไม่ใช่ข้อห้าม แต่มันเป็นจิตสำนึกในการรู้ถูกรู้ผิด ควรหรือไม่ควรในการกระทำ การตีมีสุรา แม้ไม่ได้ไปเบียดเบียนใคร แต่มันเป็นต้นเหตุ แห่งความเดือดร้อน เดือดร้อนจากเจ้าตัวก่อนใครเพื่อน คือ การควบคุม สติให้เป็นปกติ เมื่อความปกติแห่งการควบคุมเสียไป

ก็ย่อมจะเป็นผู้ที่ ขาดสติ ผู้ที่ขาดสติย่อมทำทุกอย่าง แม้แต่จุดไฟเผาโลกที่ตัวเองอยู่ให้ มอดไหม้พินาศลงไปด้วยความไม่มีสติคิด ทำลายตัวเองและผู้อื่น รวมทั้งไปทำลายศีลทุกๆ ข้อที่มีอยู่ทั้งหมด แกคิดว่าการตีมีสุรา เป็นสิทธิส่วนบุคคลอย่างที่ไม่เข้าใจไหมล่ะ มันไม่มีใครไปห้ามตีมีหรือไปทำร้ายอะไรคนตีมีหรือ แต่แกการันตีได้ไหมว่า คนที่ตีมีไม่ออกไปทำร้ายใคร ให้ตีมีอยู่กับที่ ไม่ทำให้ตัวเองและผู้อื่นเดือดร้อน

ฝรั่ง : เข้าใจแล้วละ ฉันเข้าใจแล้ว ฉันโชคดีที่เป็นคนไม่ตีมีสุรา ชีวิตนี้จึงไม่ได้ออกไปทำร้ายใครด้วยการขาดสติ อย่างนี้ฉันก็มีศีลครบสมบูรณ์ เป็นชาวพุทธได้ง่ายๆ นะนี่

พระอาจารย์ : แกจะเป็นพุทธหรือเป็นอะไร ไม่สำคัญ ขอให้แกเป็นแกที่ไม่เลว แค่นี้ฉันก็นับถือมากแล้ว

ฝรั่ง : ชำมลิตๆ เคยกินเบียร์ กินเหล้าอะไรไหม

พระอาจารย์ : เคย

ฝรั่ง : นั่นไง....แสดงว่าเป็นคนเลวมาก่อน

พระอาจารย์ : ถ้าไม่เลวมาก่อน จะรู้ได้ไงว่า อะไรมันคือ ดี

ฝรั่ง : อู้....คมคาย จันเมื่อกินเหล้าเข้าไป ซ้ำมติดไม่เคยออกไปทำร้ายตัวเองหรือใครๆ เลยรี

พระอาจารย์ : จันเคยกินเหล้า กินเบียร์ แต่ไม่กินมากไปกว่า เหล้า เบียร์ ย้อนกลับมากินจัน

ฝรั่ง : โอ้.....ยิ่งคมหนัก อย่างนี้เขาเรียกว่า ชั่วไหม

พระอาจารย์ : ชั่วไม่ได้ไปทำร้ายใคร หากไม่มีใครไปทำความชั่ว

ฝรั่ง : โอ๊ะโอ.....พอแค่นี้เหอะ ยิ่งถาม ซ้ำมติดก็ยิ่งโหด พอแค่นี้แหละ ซ้ำมติดนี่เป็นเปรตจริงๆ ไม่สงสัยแล้ว

